

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALNEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

**Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej
22 Sierpień**

Maryja wierzy, że łaska Boża może w Jej sercu uczynić cuda. Otwiera się na działanie Ducha Świętego, aby stać się Matką Jezusa Chrystusa. Najświętsza Maryja Panna jest dla nas wzorem otwartości serca na Boże działanie, aby owoc naszego życia był błogostawiony. Ludzie autentycznie wierzący mogą przyjmować Bożą łaskę i wsparcie, aby trwać w postawie pokornej służby, tak jak Maryja, która jest naszą Królową. Bo królować, znaczy służyć.

fot. brewiarz.pl

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM

- wtorek godz. 18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 17.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

7. FRANCIUSZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH
-druga sobota m-ca

**W NASZEJ WSPÓLNOTY
PARAFIALNEJ**

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o
godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz
zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i
praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące
w związkach sakramentalnych.

1. Mikołaj Jankowski – 10 VI
2. Antoni Gierat – 17 VI
3. Laura Adamowicz – 17 VI
4. Gaja Kłosowska – 17 VI

2. ŚLUBY

1. Grzegorz Cieszyński i Katarzyna Zabłotna – 17 VI
2. Paweł Bociej i Karolina Rafińska – 17 VI
3. Leszek Surdykowski i Anna Kierszewicz – 18 VI
4. Łukasz Teodorczyk i Natalia Truszczyńska – 24 VI

3. POGRZEBY

1. Marek Rynkowski – 3 VI
2. Agata Mianicka – 10 VI
3. Bronisława Kopycińska – 16 VI
4. Stanisław Skolimowski – 17 VI
5. Greta Mroczkowska – 24 VI
6. Piotr Rychcik – 29 VI

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne
spoczywanie.**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

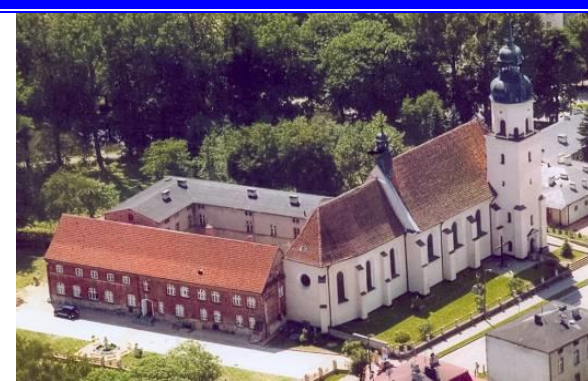
Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS NR 179 lipiec, sierpień 2023

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Dar odpoczynku

Czas odpoczynku dotyczy nie tylko regeneracji fizycznej i psychicznej, a więc wymiarów związanych z ciałem. Wpływa on także na ludzkiego ducha. Aby rzeczywiście odpocząć, nie wystarczy zadowolić się organizacją wakacyjnych, czy urlopowych udogodnień związanych z potrzebami ciała. Najlepszy hotel, najpiękniejsze krajobrazowo miejsce nie wpłynie na pełny i autentyczny wypoczynek, gdy człowiek zaniedba duszę, która domaga się nieustannego kontaktu z życiodajną miłością Stwórcy. Tym samym ludzki duch pragnie ciągłego wypoczywania i może codziennie odpoczywać, nawet w warunkach intensywnej pracy człowieka. Dzieje się to tylko wtedy, gdy powierzy on swoje duchowe wnętrze wraz z jego grzesznym rozbitciem i niepokojami Temu, który gładzi grzechy świata i daje prawdziwy wewnętrzny spokój. Czasami jednak ktoś nie chce dostrzegać tego „duchowego zmęczenia”, które usunąć może jedynie Jezus Chrystus i skupia się wyłącznie na odzyskiwaniu sił cielesnych. Niekiedy zdarza się komuś trwać w iluzji braku potrzeby duchowego odniesienia do Pana Boga i skupiać się wyłącznie na tym, co doczesne i zmysłowe. Tymczasem prędzej czy później człowiek doświadcza skutków takiej postawy i odczuwa pustkę życia, które bez duchowej głębi prawdziwie męczy.

Siostry i Bracia, życzę każdemu z nas, abyśmy zawsze potrafili odpowiednio przeżywać czas wypoczynku przy nieustannej otwartości na miłość i łaskę naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

ks. Marcin Kania

WAKACYJNY PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH:

LUBAWA: dni powszednie 7.00; 17.00;
niedziele i święta 8.00; 10.30; 12.00; 17.00;

MORTĘGI: czwartki, piątki 18.00; niedziele i święta 9.15;
kaplica pałacowa: soboty 18.30 - Msza Święta niedzielna

1 sierpień, godz. 19.00 – rozpoczęcie odpustu Porcjunkuli

2 sierpień – kontynuacja uroczystości odpustowych

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Lipiec – Módlmy się, aby katolicy umieścili w centrum swego życia celebrację Eucharystii, która dogłębnie przemienia relacje międzyludzkie i otwiera na spotkanie z Bogiem i z naszymi braćmi i siostrami.

Sierpień – Módlmy się, aby Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie pomogły młodym ludziom wyruszyć w drogę, żyć Ewangelią i być jej świadkami we własnym życiu.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

Fot.: Wikipedia

**DAR UMOCNIEŃ
W WIERZE**

Chrystus również dziś wychodzi naprzeciw ludzkiej niewierze. 15 lat temu w Sokółce, 10 lat temu w Legnicy biała Hostia zaczęła krwawić. Zbawiciel w Cudach Eucharystycznych ukazuje swoje Serce. W ten sposób Chrystus wzmacnia wiarę w Jego autentyczną obecność pośród swego ludu w darze Eucharystii. On przychodzi na Ołtarz podczas każdej Mszy Świętej. Wcielony Syn Boży pragnie otwartości człowieka na dar nieustannego pogłębiania wiary. Jakże ważna jest więc prośba Apostołów, którzy prosili Pana Jezusa: „Przymnóż nam wiary!” (Łk 17,5). Zbawiciel hojnie udziela im tego daru, przemieniając ich serca i uwalniając od wątpliwości, czego szczególnie doświadczył Św. Tomasz Apostoł, którego święto w liturgii obchodzimy 3 lipca.

Wiara każdego człowieka może być nieustannie umacniania, gdyż nigdy nie ma ona gotowej postaci dopóki wierzący żyje na tym świecie. Zawsze może ona wzrastać, gdy serce ludzkie jest otwarte na Boże działanie. Warto więc prosić o dar coraz głębszej wiary i tak jak Apostołowie wołać do Zbawiciela: „Przymnóż nam wiary!”.

LITURGIA SŁOWA

01 VII - 02 VII – sobota - niedziela, Nawiedzenie NMP, odpust w Lipach Rz 12,9-16b; Iz 12; Łk 1,39-56

03 VII - poniedziałek, Św. Tomasa Apostoła, święto Ef 2, 19-22; Ps 117; J 20,24-29

09 VII - 14 Niedziela zwykła Za 9,9-10; Ps 145; Rz 8,9.11-13; Mt 11,25-30

11 VII - wtorek, Św. Benedykta, Patrona Europy, święto Prz 2,1-9; Ps 34; Mt 19,27-29

16 VII - 15 Niedziela Zwykła, NMP z Góry Karmel, wspomnienie Iz 55,10-11; Ps 65; Rz 8,18-23; Mt 13,1-23

23 VII - 16 Niedziela Zwykła Mdr 12,13.16-19; Ps 86; Rz 8, 26-27; Mt 13,24-43

25 VII - wtorek, Św. Jakuba Apostoła, święto 2 Kor 4,7-15; Ps 126; Mt 20,20-28

26 VII - środa, Św. Joachima i Anny, rodziców NMP, wspomnienie Wj 16,1-5.9-15; Ps 78; Mt 13,1-9

30 VII - 17 Niedziela Zwykła 1 Krl 3,5.7-12; Ps 119; Rz 8,28-30; Mt 13,44-52

02 VIII - wtorek, Matki Bożej Anielskiej z Porcjunkuli, święto, odpust franciszkański Lb 11,4b-15; Ps 81; Mt 14,13-21

04 VIII - piątek, Św. Jana Marii Vianeya, kapłana Kpł 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Ps 81; Mt 13,54-58

05 VIII - sobota, rocznica poświęcenia rzymskiej Bazyliki NMP Kpł 25,1.8-17; Ps 67; Mt 14,1-12

06 VIII - Niedziela, Przemienienie Pańskie, święto Dn 2,9-10.13-14; Ps 97; 2 P 1,16-19; Mt 17,1-9

13 VIII - 19 Niedziela Zwykła 1 Krl 19,9a.11-13a; Ps 85; Rz 9,1-5; Mt 14,22-33

14 VIII - poniedziałek, Św. Maksymiliana Marii Kolbego Pwt 10,12-22; Ps 147B; Mt 17,22-27

15 VIII - wtorek, Wniebowzięcie NMP, uroczystość, rocznica cudu nad Wisłą, Święto Wojska Polskiego Ap 11,19a.12,1.3-6a.10ab; Ps 45; 1 Kor 15,10-26; Łk 1,39-56

20 VIII - 20 Niedziela Zwykła Iz 56,1.6-7; Ps 67; Rz 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28

22 VIII - wtorek, NMP KRÓLOWEJ, wspomnienie Iz 9,1-3.5-6; Ps 113; Łk 1,26-38

24 VIII - czwartek, Św. Bartłomieja, apostoła, święto Ap 21,9b-14; Ps 145; J 1,45-51

26 VIII - sobota, NMP Częstochowskiej, uroczystość Prz 8,22-35 (Iz2,2-5); Ps 48; Ga 4,4-7; J 2,1-11

27 VIII - 21 Niedziela Zwykła, Iz 22,19-23; Ps 138; Rz 11,33-36; Mt 16,13-20

29 VIII - wtorek, Męczeństwo Św. Jana Chrzciciela, wspomnienie Jr 7,17-19; Ps 71; Mk 6,17-29

SŁOWO NA NIEDZIELE

09 VII – Mt 11,25-30 „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11,25). Słowa te, które wypowiada Pan Jezus, wskazują na potrzebę prostoty serca na drodze wiary. Słowo „prostaczek” w tym kontekście nie oznacza prymitywizmu, ale właśnie prostotę, w której wierzący w pokorze uznaje, że jego ludzka mądrość i roztropność nie wystarczy, aby pojąć głębokie tajemnice wiary. Ludzki intelekt potrzebują dopełnienia przez moc Boskiej mądrości, która oczyszcza człowieka z błędów i otwiera na głębie ostatecznej Prawdy.

16 VII – Mt 13,1-23 Ziarno z przypowieści pada na różnego rodzaju glebę. Ma ono wartość samą w sobie. Jakość zaś plonu zależy od gleby. Odpowiednio uprawiona i użyźniona jest w stanie przynieść odpowiednie owoce. Słowo Boże ma w sobie pełnię doskonałości. Ono nie posiada żadnych braków. Może wydawać piękny owoc w ludzkim życiu, gdy trafi na podatny grunt serca, które jest otwarte na ożywczą łaskę.

23 VII – Mt 13,24-43 Pan Jezus wyjaśnia tajemnice królestwa niebieskiego w przypowieściach. Wśród nich pojawia się przypowieść o chwacie. Zbawiciel objaśnia jej znaczenie: „Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś synowie złego. Nieprzyjacielem, który posiał chwast, jest diabeł; żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. Jak więc zbiera się chwast i spala ogniem, tak będzie przy końcu świata. Syn Człowieczy pošle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego” (Mt 13,37-43). Jezus Chrystus z nieskończoną miłością szuka każdego człowieka. Zbawiciel cierpiał na krzyżu, aby wierzący pozwolił usunąć chwast grzechu ze swojego serca. Każdy ma szansę dobrowolnie podjąć decyzję, czy chce

współpracować z oczyszczającą miłością Wcielonego Syna Bożego.

30 VII – Mt 13,44-52 W kolejnych przypowieściach Pan Jezus porównuje królestwo niebieskie do skarbu i perły, dla których człowiek gotowy jest sprzedać wszystko co ma, aby je posiadać. Życie w królestwie niebieskim daje bowiem człowiekowi absolutne spełnienie, jakiego nie może osiągnąć w tym świecie. W dalszej części Ewangelii słyszymy z ust Zbawiciela przypowieść o sieci, „zarzuconej w morze i zagarnijającej ryby wszelkiego rodzaju” (Mt 13,47). Przypowieść ta ukazuje odpowiedzialność ludzkiej wolności, która bywa różnie realizowana i może skończyć się dramatycznie. Nie wszystkie bowiem ryby były dobre. Złe zostały oddzielone.

06 VIII – Mt 17,1-9 W scenie Przemienienia Pańskiego Pan Jezus okazując namacalnie swoją Boską chwałę pragnie, aby doświadczenie to głęboko zapisało się w sercach Apostołów. Pamięć o tym cudownym wydarzeniu ma im towarzyszyć, szczególnie w momencie Golgoty, aby nie stracili wiary, że Chrystus jest rzeczywiście Synem Bożym, i że Jego cierpienie jest etapem przejściowym w drodze do zwycięstwa Zmartwychwstania. W życiu ludzkim pojawia się cierpienie, które w towarzystwie umęczonego i zmartwychwstałego Mistra, nie załamuje, ale posiada zbawczy sens.

13 VIII – Mt 14,22-33 „Piotr wyszedł z łodzi, i krocząc po wodzie, przyszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: «Panie, ratuj mnie!». Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: «Czemu zwątpiłeś, małej wiary?»» (Mt 14,29-31). Natychmiastowa reakcja Pana Jezusa na wołanie Św. Piotra w dzisiejszej Ewangelii ukazuje, że Zbawiciel zawsze jest gotowy wyciągać dłoń, aby ratować każdego człowieka – także dzisiaj. Aby otrzymać ten ratunek, potrzeba dostrzec

Chrystusa i tak jak Św. Piotr autentycznie wezwać Bożej pomocy.

20 VIII – Mt 15,21-28 „«O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!» Od tej chwili jej córka była zdrowa” (Mt 15,28). Słowa te wypowiada Pan Jezus do kobiety kananejskiej, która wytrwale prosiła o pomoc dla jej córki, dręczonej przez złego ducha. Zbawiciel prowadząc dialog z kobietą ma na względzie wewnętrzną postawę jej serca. Chrystus sprawia, że ona autentycznie wierzy. W relacji do Pana Jezusa fundamentalne znaczenie ma żywa wiara. W obliczu różnych życiowych potrzeb ważne jest, aby nie zapomnieć, że Chrystus pragnie udzielać ludzkiemu sercu tego, co najważniejsze – m. in. żywą wiarę, która pozwala na autentyczne spotkanie ze Zbawicielem.

27 VIII – Mt 16,13-20 Wyznanie Św. Piotra pod Cezareą Filipową, że Jezus Chrystus jest Mesjaszem, Synem Boga żywego wskazuje na wiarę Apostoła. Wiara ta nie jest jednak wynikiem własnej ludzkiej inicjatywy. Wyznanie wiary jest dziełem Pana Boga, który działa w sercu Św. Piotra, o czym świadczą słowa Zbawiciela: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie” (Mt 16,17). Dzięki Bożej łasce Św. Piotr uwierzył i pozwolił, aby wiara ta była w dalszym ciągu nieustannie umacniana i pogłębiana przez Boże wsparcie. Życie Apostoła bowiem pokazuje, że nie od razu wszystko rozumiał i nie zawsze trwał przy Mistrzu. Św. Piotr dał ukształtować w sobie wiarę, która ostatecznie uzdolniła go do oddania życia dla Zbawiciela. Wiara w życiu każdego człowieka może być nieustannie pogłębiana, gdy otwiera się on na Chrystusa, który jest szczególnie obecny w sakramentach Kościoła.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

CO ZNACZY BEŻZENNOŚĆ DLA KRÓLESTWA BOŻEGO. Trwamy nadal w rozważaniu słów Chrystusa o beżzenności dla królestwa

niebieskiego. Nie można w całej pełni zrozumieć znaczenia i charakteru owej beżzenności, jeśli nie wypełni się właściwą i konkretną treścią obiektywną ostatniego zwrotu. Powiedzieliśmy, że zwrot „dla królestwa niebieskiego” (Mt 19,12), wyraża motywację, czyli uwydatnia celowość przedmiotową Chrystusowego wezwania do beżzenności. Sam jednak zwrot posiada charakter przedmiotowy, wskazując na pewną przedmiotową rzeczywistość, dla której poszczególni ludzie, mężczyźni lub kobiety, mogą „skazywać się” na beżzenność. Rzeczywistość królestwa w wypowiedzi Chrystusa wedle Mateusza (19,11-12) została określona w sposób całościowy i zarazem ogólny – czyli taki, który gotów jest przyjąć wszystkie właściwe dla siebie określenia i znaczenia bardziej szczegółowe. Królestwo niebieskie to tyle, co królestwo Boże. To królestwo, które głosił Chrystus w jego ostatecznym, czyli eschatologicznym wypełnieniu. Chrystus równocześnie głosił to królestwo w jego doczesnym rzeczywistnieniu i zapowiadał je w jego eschatologicznym wypełnieniu. Doczesne rzeczywistnienie królestwa Bożego jest równocześnie jego zapoczątkowaniem i przygotowaniem do ostatecznego wypełnienia. Chrystus do tego królestwa wzywa i zaprasza wszystkich (Mt 22,1-14). Jeśli niektórych wzywa do beżzenności dla królestwa niebieskiego, to z samej treści tego zwrotu wynika, że wzywa ich do szczególnego udziału w tym rzeczywistnieniu królestwa Bożego na ziemi, przez które zapoczątkowuje się i przygotowuje królestwo niebieskie. W tym znaczeniu powiedzieliśmy, że to wezwanie nosi na sobie szczególne znamię dynamizmu właściwego dla tajemnicy odkupienia ciała. Tak więc w beżzenności dla królestwa Bożego uwydatnia się owo „zaparcie się siebie samego, branie krzyża swego na każdy dzień i naśladowanie Chrystusa”, jakie niesie z sobą rezygnacja z małżeństwa i posiadania własnej rodziny. Wszystko to zaś wynika z przeświadczenia, iż w ten sposób można szczególnie się przysłużyć realizacji królestwa Bożego w jego ziemskim wymiarze, z perspektywą jego eschatologicznego wypełnienia. Chrystus w swej wypowiedzi wedle Mateusza z pewnością mówi w sposób ogólny o tym, że dobrowolna rezygnacja z małżeństwa posiada taką celowość – natomiast nie uszczegółowia tego

twierdzenia. Nie podaje jeszcze w swej pierwszej na ten temat wypowiedzi dla jakich konkretnych zadań w rzeczywistnieniu królestwa Bożego na ziemi i przygotowaniu królestwa niebieskiego, taka dobrowolna beżzenność jest potrzebna, czy też konieczna. Nieco więcej usłyszymy w tej sprawie od Pawła z Tarsu (1 Kor 7), a resztę dopełni życie Kościoła w swym dziejowym rozwoju niesionym nurtem autentycznej Tradycji. C.D.N.

MÓWIĄ WIELCY

„Dobro polega na umiejętności mówienia *nie*, a nie na przyznawaniu wszystkim racji”.

/Papież Benedykt XVI/

MODLITWA O POWOŁANIA

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie zawieramy w szczególności naszą wspólnotę, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wiecznikami modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów. Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspaniałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych. Wejrzyj z miłością na tylu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie. Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możnemu wstawiennictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.

/Św. Jan Paweł II/